

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.321 van 13 mei 2003
in de zaak A. 130.096/X-11.204.**

In zake : Emmanuel DOX,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. BECKERS en S. HOOYBERGHS,
kantoor houdende te 2300 TURNHOUT,
Kasteelstraat 6

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Emmanuel DOX op 3 december 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening van 1 oktober 2002 waarbij het beroep van het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk wordt verklaard, het beroep van de gemachtigde ambtenaar wordt ingewilligd en de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd aan verzoeker voor het verbouwen van een woning op een terrein gelegen aan de Genelaar te Meerhout, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 1409 b en c, afdeling 2;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de verzoekende partij sedert 1978 eigenaar is van een perceel grond met een historische hoeve en bijgebouwen aan de Genelaar 29 te Meerhout, gekadaastreerd aldaar 2de afdeling, nrs. 1409b en 1409c; dat zij in de jaren 90 aanzienlijke werken heeft uitgevoerd die zij zelf “onderhouds- en instandhoudingswerken” noemt en die op 11 juni 1998 blijkens een P.V. van dezelfde datum werden stilgelegd;

Overwegende dat de verzoekende partij op 15 november 2000 een stedenbouwkundige vergunning vraagt voor het herbouwen van de woning met een volume van 1 408 m³ en zeven badkamers; dat het college van burgemeester en schepenen van Meerhout na negatief advies van de gemachtigde ambtenaar de gevraagde vergunning weigert; dat de verzoekende partij administratief beroep aantekent en dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 29 november 2001 een stedenbouwkundige vergunning geeft met als voorwaarden een beperking van het volume tot 1 000 m³, bepleistering van de muren en een dakbedekking die het historische karakter van de hoeve weerspiegelt; dat op hun beurt de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen van Meerhout beroep aantekenen tegen het deputatiebesluit; dat met het thans bestreden ministerieel besluit van 1 oktober 2002 het beroep van het college van burgemeester en schepenen laattijdig en het beroep van de gemachtigde ambtenaar gegrond worden verklaard, zodat de kwestieuze vergunning alsnog wordt geweigerd;

2. Beoordeling

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert dat zij eigenaar is van het kwestieuze pand maar als privé-investeerder geen jaren kan wachten op uitsluitsel over de realisatie van het herbouwen van de ouderlijke woning, zodat het hele project op de helling komt te staan; dat de verzoekende partij het pand zelf wil gaan bewonen, hetgeen geen louter financieel nadeel is; dat er ook een moreel nadeel is ingevolge de emotionele band met het familiegoed waar de verzoekende partij ook is opgegroeid; dat de bestendige deputatie een stedenbouwkundige vergunning heeft gegeven en dat deze opnieuw rechtskracht krijgt na schorsing en zeker vernietiging van de bestreden beslissing;

2.3. Overwegende dat de door de verzoekende partij uitgevoerde werken in het P.V. van 11 juni 1998 als volgt worden beschreven: “Het vroegere gebouw (boerderij) werd volledig afgebroken op uitzondering van de vroegere houten steunbalken en dakgebinte, die eveneens deels werden vervangen door nieuwe, na. De afgebroken buitenmuren werden opnieuw opgetrokken in grote blokken wit cellenbeton. Binnenmuren zijn niet meer in het gebouw aanwezig. Een nieuw dak (dakbedekking) werd geplaatst in zwarte golfplaten. Zowel aan de voorzijde als aan de achterzijde van het zadeldak werden drie grote dakramen gemonteerd.(...) Voor de werken werd geen vergunning aangevraagd”;

Overwegende dat de verzoekende partij de kwestieuze werken is begonnen jaren vooraleer zij er uiteindelijk de kwestieuze stedenbouwkundige vergunning voor heeft gevraagd; dat het door haar aan het niet kunnen uitvoeren van die werken gerelateerd nadeel derhalve zijn rechtstreekse oorzaak vindt in het eigengereide en zelfs onwettige handelen van de verzoekende partij zelf en niet in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat het nadeel van het niet kunnen gaan bewonen van het pand niet bestaat, nu de verzoekende partij bij monde van haar raadsman op de terechtzitting verklaart dat zij het pand wel degelijk bewoont; dat de verzoekende partij zich bezwaarlijk kan beroepen op haar emotionele gehechtheid

aan de historische hoeve, nu zij deze zelf had vervangen door een constructie in cellenbeton met een dak in golfplaten;

Overwegende dat daarenboven de bewering van de verzoekende partij dat een schorsing van de bestreden beslissing opnieuw rechtskracht zou geven aan het vergunningsbesluit van de bestendige deputatie van 29 november 2001, faalt naar recht; dat het instellen van het beroep ertegen door de gemachtigde ambtenaar de vergunning immers schorst, dit krachtens artikel 53, § 2, eerste lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partij niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien mei 2003, door :

de HH. C. ADAMS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

C. ADAMS.